

FUTUR Jonge Ambtenaren Netwerk <infotur@gmail.com>

Schrijfpdracht Benjamin Heertje

1 bericht

Benjamin H <benjamin.heertje@gmail.com>

15 oktober 2020 om 23:17

Aan: FUTUR Jonge Ambtenaren Netwerk <infotur@gmail.com>

Dag Futur bestuur,

Hierbij mijn schrijfpdracht:

Het is eind maart. Zelf ben ik nog nauwelijks gekomen van de ingestelde lockdown, maar ik krijg al vrij het idee dat ik iets moet gaan ondernemen. Een paar weken ervoor heb ik alle 25 begeleidingscommissies voor zorgvoorzieningen moeten annuleren. Ik schrijf het op: "Heeft u behoefte om op dit moment bij elkaar te komen? Wel digitaal natuurlijk...". Ik heb eigenlijk geen idee waar ik moet beginnen. Voor het eerst is er geen referentie, geen voorbeeld en bovenal geen ideaal. Omdat inspiratie veelal aan schijnt te komen waaien loop ik het balkon op. Twee minuten later zit ik op Instagram. Onder anderen Chantal Janzen, Kenny B, Edsilia Rombley en Daley Blind steken mij een hart onder de riem. Dit is duidelijk niet de inspiratie die ik zoek. Mijn moeder belt. Ze vraagt wat we dit jaar nog kunnen doen voor Pesach. Ik antwoord dat we "gewoon" via Zoom samen kunnen komen. Blij hangt ze op. Alsof er een gloeilamp boven me aangaat realiseer ik het me: we doen het "gewoon" online.

Niet veel later zitten we met het team in de Teams-vergadering. De vraag luidt hoe we de buurtbewoners, wijkagenten, gebiedsmakelaars en ondernemers die deel uitmaken van de begeleidingscommissies op de hoogte gaan houden. In een begeleidingscommissie zitten alle direct belanghebbende die naast een daklozenopvang, verlaafdenkliniek of ongedocumenteerdhuisvesting wonen of werken. Ik besluit mijn idee maar meteen te pitchen. "Waarom organiseren we de begeleidingscommissies niet online?" Diezelfde dag nog schrijf ik samen met een jonge collega een draaiboek - we zijn tenslotte beiden van de MSN-generatie; als tieners zaten we uren na schooltijd op de computer te wachten totdat dat leuke klasgenootje uit A2B online kwam. Het is nu aan ons om te laten zien hoe je mensen online verbindt. De week erop hebben we de generale voor de eerste digitale vergadering van de begeleidingscommissie. Om de realiteit na te bootsen nodigen we allemaal twee mensen uit. Zoals vaker verloopt de laatste repetitie stroef: de nabespreking duurt langer dan de oefening.

Twee weken later zitten we met de gehele begeleidingscommissie voor het echie, vooraf houden we een oefensessie voor de zelfverklaarde digibeetbewoners. Zoals een kraker van een show betaamt verloopt het eerste optreden wonderbaarlijk goed. Ondanks dat we fysiek wat verder van elkaar en de operatie zijn verwijderd dan gewoonlijk maakt zich een collectief gevoel van ons meester dat we via een webcammetje ook best wel verbonden kunnen zijn. Iedereen heeft zijn zorgen, observaties en ervaringen kunnen delen. We sluiten de bijeenkomst met een glimlach. Dat het best bijzonder is dat we, naast onze ideeën, verhalen, vragen en opmerkingen, ineens ook onze woon-, slaap- en zelfs badkamers met die van collega's delen. En dat we samen, op afstand, maar toch in zekere zin ook intiem, ons begeleidingslocomotiefje met ferme kracht vooruit kunnen blijven duwen. "Heeft u behoefte om op dit moment bij elkaar te komen?" Je begrijpt inmiddels wat daarop het antwoord is.

Met vriendelijke groet,
Benjamin Heertje